

stændigheder en epokegørende Begivenhed i Verdens Historie, og De kan være sikker paa Mødrenes Sympati og Støtte Verden over. Jeg beder Dem derfor i vor Eksekutivkomité's Navn modtage Forsikringen om vor dybeste Respekt og Paa-skønnelse af Deres Initiativ. Deres ærbø-dige Vilna Glücklich."

Endelig vil jeg komme med et Par Oplysninger fra Kongressen i Washington. Paa denne Kongres var der mødt over 100 delegerede fra 30 forskellige Lande; der var mødt Kvinder fra saa fjerne Egne som Amerika, Australien, New-Zealand, Kina, Indien, Meksiko, Ppillinginerne, der var Kvinder fra U. S. A., Kanada, Storbritannien, Irland, de skandinaviske Lande, Holland, Svejts, Polen, Frankrig, Tyskland, Belgien, Østrig, Ungarn, Grækenland, Tyrkiet, Tjekoslovakiet, Italien og Ukraine for at drøfte en ny og international Ordning. Disse Kvinder udtaler sig for og arbejder for en fuldstændig og almindelig Afrustning til Lands, til Søs og i Luften, Forbud mod Hungerblokade og mod Videnskabens Nedværdigelse til at tjene ødelæggende Formaal.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz vil af disse forskellige Udtalelser kunne se, at Afrustningsforslaget saa langt fra har fremkaldt Smilet eller Grinet ude omkring i Verden, som det ærede Medlem omtalte. Naar det ærede Medlem talte om de Lidelser, som Befolkningen i Polen, Litauen og de øvrige Randstater har gennem-gaaet, hvorledes Menneskene blev skændede, og hvorledes de led, saa er det jo fuldkommen rigtigt. Men er ikke det samme sket overalt, hvor denne frygtelige Krig har raset? Vi ved, at under en saadan Krig er der for vort Vedkommende to Ting, som vil være sikkert, og det er, at vi et lille Land som vort vil komme til at gennemgaa Lidelser, og at vi aldrig vil kunne komme til at sejre.

Det ærede Medlem vaklede lidt med Hensyn til, om man skulde lade Forstanden eller Følelsen raade i denne Sag. Min Forstand siger mig, at vort lille Land er saaledes stillet, at det er det taabeligste af alt, om vi prøvede paa som Deltager at spille med i det vilde militaristiske Spil; vi vilde ubetinget tabe, det er de smaa Lande, der vilde tabe mest. Det ærede Medlem sagde, at man ikke ved at afskaffe Brandvæsenet ophævede Ildebrandene, men det ærede Medlem vil dog neppe driste sig til at sige, at jo flere Brandmænd vi har, jo mere breder Ilden sig, medens hun neppe tør

bestride, at jo flere Soldater man har, jo større og jo mere omfangsrige bliver Krigene.

For saa vidt er det dog et lille Lyspunkt, at den lille Hær, vi har herhjemme, hurtigt vilde blive færdig med sin Indsats, særlig hvis det var en Krig som Verdenskrigen. I 1914 fik vi at vide af den kommanderende General, at hvis vi blev angrebet, vilde Hærens Modstand være af ganske kort Varighed. Men Resultaterne af en saadan Modstand, der i sig selv er ganske haabløs, vilde være, at Dagen derpaa havde vi Tusinder af dræbte, Tusinder af Invalider og Tusinder af Hjem, hvor Sorgen og Lidelserne havde holdt Indtog.

Derfor er jeg ikke bange for at lade baade Forstanden og Følelsen raade, naar jeg skal tage Stilling til Forslaget om Afrustning. Og naar Talen er om Kvinderne, ved jeg, at om man lod Forslaget komme til Folkeafstemning, vilde der være et stort Flertal af Danmarks Kvinder, der vilde give det den varmeste og mest begejstrede Tilslutning. Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz skulde i Augustdagene 1914 have prøvet paa at gæste de Tusinder af Hjem, hvorfra unge og ældre Mennesker blev sendt ud til Sikringsstyrken. I disse Hjem vidste man, at hvis en Krig udbrød mellem Tyskland og England, vilde der blive Fare for Danmarks Inddragelse i denne. Det ærede Medlem vilde, hvis hun havde aflagt en Række saadanne Besøg, hurtigt have opdaget, at det ikke blot var i socialdemokratiske og radikale Hjem, men ogsaa i konservative Hjem, hvor Hustruerne, hvor Mødrene ikke vilde gøre hendes Ord til sine og være parate til at ofre deres Sønner, deres Mænd.

Vi ved fra Udtalelser af de Officerer, som skulde føre de unge Mennesker frem i Kampen, hvis det en Gang blev til Alvor her i Danmark, at den Militærordning, vi har, er af en saadan Art, at Modstanden blot vilde betyde Strømme af Blod, men tillige, at dette Blod vilde blive udgydt ganske hensigtsløst. Naar det er Tilfældet, drister neppe nogen, selv ikke det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz, sig til at paastaa, at det er med Tillid og Tro paa Sagen, at danske Mødre afleverer deres Sønner og de unge Hustruer ofrer deres Mænd, deres Børns Fædre. Jeg drister mig til at paastaa, at det endog langt fra er de danske konservative Kvinders Tanker, som det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for.

Jeg er, som jeg begyndte med at sige,